

плочитѣ край чешмата? — така си мислѣше Татунка и само се въртѣше въ кревата. Татунчо пъкъ мислѣше за по-други работи. Той бѣше сигуренъ, че тѣхниятъ щепелинъ ще ги откара на луната и никакъ не се тревожеше, че може да стане на соль върху камънитѣ до чешмата. Безспокоеше се само за едно: дали на луната има въздухъ и, ако нѣма въздухъ, дали не ще да умратъ и той и Татунка отъ задушване. Но кой може да знае това? Трѣбва да отидешъ тамъ, за да провѣришъ. И Татунчо ще провѣри. Ако има въздухъ, той ще се върне на земята и ще каже на хората, че на луната може свободно да отиде, който си иска. Ако нѣма въздухъ, значи, ще се задуши и ще умре. Ще умре той, но ще спаси всички ония, които биха се опитали да ходятъ на луната. Всѣки ще си спомни за Татунча и ще си каже: „Не може да се ходи на луната. Ето нѣ, имаше едно време единъ храбръ и уменъ Татунчо, който отиде на луната и тамъ се задуши. Затова не бива да се ходи на луната! И всички ще бждатъ благодарни на Татунча, че се е жертвувалъ заради тѣхъ и ги е предпазилъ отъ явна смъртъ. И Татунчовото име ще

се носи отъ уста въ уста и ще се помни на вѣчни времена. Вестницитѣ ще напечататъ портрета му и подъ него ще напишатъ съ едри черни букви: „Това е Татунчо, който пръвъ отиде на луната.“ Дори и децата въ училището ще учатъ за него и ще се мжчатъ да помнятъ името му. „Кажете ми, деца, кой пръвъ е отишелъ на луната“, — ще пита учителтъ. А децата ще отговарятъ въ единъ гласъ: „Татунчо“. Да, да, всичко това ще бжде точно така, стига утре да не ги види майка имъ и да не имъ попрѣчи да отлетятъ. Той ще трѣбва да вземе и малко сирене. Може ли презъ всичкото време да ядешъ само сладко? Тая Татунка е полудѣла. Тя нека вземе сладкото, той нѣма нищо противъ него, но не е зле да взематъ и сирене...

Когато на другата сутринъ се събудиха, дветѣ деца се заветекоха още неомити право въ градината, за да видятъ какво прави щепелинтъ. Всичко си стоеше както го бѣха оставили. Само въ дъното на кацата нѣщо голѣмо се чернѣше.

— Ура, ние си имаме гостъ! — зарадва се Татунка. — Не виждашъ ли, това е нашиятъ черенъ котаракъ. И той иска